

L. Simon László blogja - Kulturális siker botrány nélkül: megnyílt a BMC

2013 április 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha a politikusoknak semmi egyéb hasznuk nem volt a Budapesti Music Center megnyitásán, minthogy G?z László vállalkozására ráirányítsák a média, és azon keresztül a közvélemény figyelmét, már akkor is megérte, hogy ott

voltunk.

A IX. kerületi Mátyás utcában tegnap átadott BMC ugyanis egy olyan magánkezdeményezés, ami nagyon sok tekintetben példaértékű és követendő?

[Volt szerencsém az épületet még félkész állapotában is bejárni.](#) miközben G?z László elképeszt? elhivatottsággal magyarázta, hogy a ház legutolsó négyzetméterét is miként találta ki a zene és a zenészek szolgálatára.

Ráadásul egy olyan közösségi tér létrehozásában gondolkodott, amely a m?vészek mellett a közönséget is ki akarja szolgálni úgy, hogy az intézmény fenntarthatóságát is szem el?tt tartja. A múzeumaink és a közm?vel?dési intézményeinek megújítása el?tt minden költségvetési forrással gazdálkodó vezet?t és beruházót el kellene vinni a BMC-be, hogy megmutassuk nekik: a közjót nemcsak közpénzen, de jó ötletek révén saját bevételt termelve is lehet szolgálni.

A tavaly ?szi bejárása alkalmával adott kezembe G?z László egy prospektust, amit most hirtelen már nem tudnék el?venni, viszont egy fotót a mai napig ?rzök emlékezetemben. A Gellért-hegyr?l készülhetett a pesti oldalt mutató kép, valamikor 2011 elején. A gazdasági válság harmadik évében, a pesti házak közül egyetlen toronydaru emelkedett ki. Az, amelyik a Mátyás utcai sarki bérház átépítésén dolgozott. Akkor, amikor ebben az országban szinte senki nem akart fejleszteni, beruházni, újat létrehozni, hivatkozva a válságra. G?z László viszont mintha azt a t?zsdei arany szabályt alkalmazta volna, miszerint a siker titka, hogy amikor más elad, akkor vásároljunk. Azt hiszem, ez a mentalitás is kell ahhoz, hogy abból a gazdasági és immár szellemi válságból, amibe 2008 ?szén elkezdtünk belekeveredni, végre saját er?nk?l kimásszunk. Nem mondom, vannak kockázatai, de G?z László és a BMC éppen azt mutatja, hogy nem esélytelen a dolog.

Igaz, ehhez olyan „termék” kell, ami a nemzetközi piacon is megállja a helyét. Márpedig a klasszikus és kortárs magyar zene, zeneszerz?k és el?adók ilyennek tekinthet?k. A BMC átadásán is utaltam arra, hogy ha G?z László titokban tartotta volna beruházását, a Nemzeti Kulturális Alaphoz beérkez? pályázatok az elmúlt hónapokban biztos, hogy lebuktatják. Az NKA-hoz ugyanis legalább harminc olyan támogatási kérelem érkezett eddig, amelyek helyszín?ül vagy közrem?köd? partner?ül a BMC-t jelölték meg. Csupa olyan produkció, amelyek a kezdeti segítség révén versenyképesek lehetnek.

Ezért érte meg a BMC befejezéséhez is 500 millió forint állami támogatást nyújtani. Igaz, a média könnyen elsiklott emellett, hiszen akkor be kellett volna ismerni: európai mércével értékes kulturális ügyek mellé áll a kormány. És nem azért, mert politikai hasznot remél bel?le.

Ugyanis a politikai marketing szemszögéből nézve ez az 500 millió fele annyi sajtómegjelenést sem generált, mint mondjuk a független színházaknak végül mégis odaadott hasonló összeg, avagy a Markó Iván társulatának és Kerényi Imre könyvsorozatának támogatására együttesen szánt forrás. Mert a botrány nélküli sikereket még mindig nem tudjuk eléggé világgá kürtölni. Mintha be lennének oltva az ellen, hogy a közös sikereinknek örüljünk. Holott a BMC jó példa lehetne erre is.

L.Simon László - <http://lsimon.blog.hu/>

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló